

ŞİMDİ DE „ZAMANI GERİ DÖNDÜRMEYİ“ BAŞARMIŞLAR!!.

Münir Aktolga

Şubat 2019

Artık ne yapacaklarını iyice şaşırtdılar, „bilim insanları“ şimdi de „zamanı geri döndürmeyi başarmışlar“!..

Bunun adı felsefi olarak –dünyaya bakış açısı bakımından- tükeniştir!.. 20. Yüzyıl kalıntısı mekanik dünya görüşlerinin -materyalist veya idealist farketmiyor (!)- diğer alanlarda olduğu gibi doğa bilimleri alanında da iflasıdır!.. Evet, doğru anladınız, doğa bilimlerinde de bir yeniden doğuşun arifesindeyiz!..

Önce, CERN' de Avrupalılar "kütleyle neden olan, onu yaratan Higgs Bosonunu bulduk" dediler!..

Avrupalı bilim insanları "Tanrı Parçacığı'nı" bulur da Amerikalılar onlardan geri kalır mı!? Onlar da "gravitasyonel dalgaları bularak" ortalığı birbirine kattılar!..

Ya peki Ruslar, onlar ne güne duruyordu!! Şimdi onlar da "zamanı tersine döndürmeyi başarmışlar^[1]"!..

Hani ne oldu peki sizin o Higgs Bosonunuz? Eğer gerçekten böyle bir şey –buluş-söz konusu olsaydı en azından şimdiye kadar bütün fizik kitaplarının değişmesi lazımdı öyle değil mi!? Niye hiç ses çıkmadı acaba!?

Ya o, hem de "vuv" diye ses çıkaran "gravitasyonel dalgalar", bu ne saçmalıkta, sahi ne oldu bu dalgalar!..

Şimdi bu saçmalıklara bir de "zamanı geri döndürmek" ekleniyor!! Sanki öyle Newton'un ifade ettiği gibi mekanik bir şekilde akıp duran „mutlak bir zaman“ var da „bilim insanları“ şimdi onu geri çevirmeyi mi başarmışlar!!.

Daha önceki bir Çalışma'da Doğa Bilimleri'nin tarihsel evrimi süreci ele alınırken bu arada zaman anlayışı konusunda da şunlar yazıyordu...

ZAMAN¹

“Zaman, bir durumdan başka bir duruma geçiş sürecinde, aradaki ivmeli hareketle birlikte oluşur. Dış kuvvetin etkisiyle birlikte, “ilk durumdan” başlayıp, “son duruma” ulaşıncaya kadar devam eden etkileşimler esnasında gerçekleşir. Yani, zamanın gerçekliği, bir dış etkiye karşı cevap verilirken ortaya çıkar. Değişim, etkileşimle birlikte, sistemin bir noktadan başka bir noktaya ulaşmasıysa, zaman da bu eylemin gerçekleştiği izafi “süre” oluyor. Buradaki “eylem” dışardan gelen etkiye (girdi) karşı

¹ <http://www.aktolga.de/m15.pdf>
<http://www.aktolga.de/m60.pdf>

<https://tr.sputniknews.com/.../201903131038179739-bilim-insa.../>

<http://www.aktolga.de/t3.pdf>

oluşan reaksiyondur; sistemin cevabıdır. Zaman ise, girdinin içerdeki bilgiyle işlenmesi, sistemin reaksiyon modelinin aktif hale getirilmesi ve sonra da bunun gerçek-leştirilmesi süresidir. Eğer etkileşme değişime yol açmasaydı (her etki bir değişime yol açmaz) zaman da olmazdı! Bir etkileşimde bir şeyin değişmesi için aşılması gereken eşik onun kuantize yapısından kaynaklanır. Yani ancak belirli enerji muhtevasına sahip paketlerin (girdi) alınıp verilmesiyle olur değişim . Zaman da bu kuantumların-paketlerin alınıp verilmeleri esnasında gerçekleştiğinden, o da aynı şekilde kuantize bir yapıya sahiptir.

Zamanın, enerjinin uzayda yer-durum değiştirmesiyle oluştuğunu söyledik. Örneğin, eğer sonsuz hızla hareket etmek mümkün olsaydı, bir durumdan diğerine geçiş sonsuz hızla gerçekleşebilseydi, böyle bir durumda zaman da olmazdı.

Zaman, değişimle, izafi objektif bir gerçeklik olarak var oluşla birlikte ortaya çıktığı için, ondan ayrı düşünülemez. Ama buradan, öyle her yeri kaplayan (sahne gibi) bir uzayın var olduğu ve zamanın da böyle bir uzayda, madde-enerjinin bir yerden başka bir yere nakledilmesi esnasında, bunun “süresi” olarak oluştuğu sonucu çıkmaz! Çünkü, ne öyle mekanik bir sahne, ne de öyle sürekli akan bir zaman ve onu ölçen bir saat vardır! Hepsi de kendi içinde kuantize birer enerji alanı olan, içiçe geçmiş “sahnelerin” oluşturduğu bir yapıdır evrensel oluşum. Zaman da, bunların kendi aralarındaki ilişkilerle oluşuyor.

Zamanın, bir durumdan başka bir duruma geçilirken, yani madde-enerji-bilgi biçim-şekil değiştirirken gerçekleştiğini söyledik. Bir durumdan başka bir duruma geçmek ise, son tahlilde, informasyon işleme süreci dediğimiz etkileşme olayıdır. Belirli bir madde-enerji şeklinde kodlanmış olan bir informasyon geliyor, sistemin içinde daha önceden depo edilmiş olan bilgiyle işleniyor-etkileşiyor. Bu işlemin-etkileşmenin sonunda da madde-enerjinin yeni bir biçimi olarak yeni bir bilgi oluşuyor. Bilgi, her durumda, madde-enerjinin belirli bir yoğunlaşma biçimi olduğundan, bir durumdan başka bir duruma geçiş de, son tahlilde dış dünyayla bir enerji-informasyon alış verişi olayı olarak gerçekleşiyor. Enerji alışverişi ise, enerjinin yoğunlaşmış olduğu belirli paketlerin alınıp verilmesi olayıdır. Çünkü enerji, öyle bir yerden başka bir yere su gibi akan, “sürekli” bir akışkan değildir. Kuantize enerji paketlerinden oluşan bir alan şeklinde gerçekleşir. Bu paketlerin ve alanın oluşumu ve değişimi de özünde bizzat uzayın yapısının değişmesi olayıdır. Çünkü her yeni yapı kendi uzayıyla birlikte oluşur. Daha önceden varolan bir uzaya sonradan paraşütle iner gibi inilmez! Madde-enerji-bilgi-obje-uzay, bunların hepsi bir ve aynı şeye ilişkindir. Zaman da bu “bir ve aynı şeyin” değişiminin ve “var oluşunun” bir boyutu olarak gerçekleşiyor. Yani, olaylar-süreçler ve nesnelere-objeler, su gibi akıp giden mutlak bir zamanın içinde, belirli “an”larda belirli noktalarda bulunarak gerçekleşmiyorlar”!...